

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 226.086 van 15 januari 2014
in de zaak A. 206.261/X-15.188.**

In zake : 1. de VZW GREENPLEASE
 2. Baudouin SOMERS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Mallien
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Meir 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de GEMEENTE SCHILDE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Reiner Tijs
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Nassaustraet 34 A
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de PROVINCIE ANTWERPEN

Tussenkommende partij :

de NV KASTEEL VAN 'S-GRAVENWEZEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Coen
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 7 september 2012, strekt tot de
nietigverklaring van :

1. het besluit van de gemeenteraad van Schilde van 27 februari 2012 houdende
 de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan
 (hierna: GRUP) “Kasteelpark”, en

2. het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 10 mei 2012 houdende de goedkeuring van bovenvernoemd GRUP “Kasteelpark” van de gemeente Schilde, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 9 juli 2012.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 25 oktober 2012. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 13 december 2013.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Mallien, die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Sanne Schepers, die *loco* advocaat Reiner Tijs verschijnt voor de eerste verwerende partij, Veronique Elsemans, juriste, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en advocaat Christophe Coen, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Ronny Vercruyssen heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Op 2 maart 2006 wordt het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan (hierna: GRS) van de gemeente Schilde goedgekeurd door de deputatie van de provincieraad van Antwerpen. Het thans bestreden GRUP “Kasteelpark” wordt in uitvoering van dit GRS vastgesteld.

4. Het plangebied is gesitueerd net ten oosten van de dorpskern van de deelgemeente ’s Gravenwezel, en omvat onder meer het kasteelpark met het kasteel van ’s Gravenwezel, twee bijhorende kasteelhoeves Duyvendael en Flinckheuvel en enkele percelen in woonparkgebied. Volgens het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan Antwerpen, is het plangebied gelegen in parkgebied, woonpark en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Luidens de toelichtingsnota werden in het verleden geen processen-verbaal opgemaakt voor stedenbouwkundige overtredingen binnen het plangebied. Verder in de toelichtingsnota wordt onder “knelpunten en bedreigingen” evenwel het volgende vermeld:

“Knelpunten

[...]

Bestemming gewestplan, zonevreemde functies en tijdelijke evenementen

Het kasteel met bijgebouwen en kasteeldomein zijn bestemd als parkgebied op het gewestplan, wat inhoudt dat ze ‘in hun staat moeten bewaard worden of zijn bestemd om zodanig ingericht te worden dat ze, in de al dan niet verstedelijkte gebieden, hun sociale functie kunnen vervullen.’

Volgens een al te strikte interpretatie van deze bestemming kan dit leiden tot het besluit dat een aantal functies (zoals de ambachtelijke

schrijnwerkerij en de ambachtelijke herstelplaats voor stenen antieke voorwerpen) niet thuis horen in parkgebieden en zonevreemd zouden zijn, en derhalve hier niet kunnen blijven, laat staan uitbreiden.

Ook tijdelijke evenementen, die het opzetten van tijdelijke constructies (zoals tenten) en tijdelijke parkings vergen, zouden hierdoor in het gedrang kunnen komen.”

5. Het bestreden GRUP beoogt de huidige bestemmingen verder te verfijnen en zo de instandhouding en de economische leefbaarheid van het kasteeldomein en omgeving te garanderen. Meer in het bijzonder wil men het kasteeldomein en de hoeve Duyvendael met laagdynamische functies voorzien, waarbij onder meer gastenverblijven, kantoren en socio-culturele activiteiten toelaatbaar worden geacht. Voor de hoeve Flinckheuvel wordt “een iets hogere dynamiek” beoogd en wordt onder meer een feestzaal toegelaten, conform de bestaande activiteiten. Tijdelijke evenementen zullen kunnen plaatsvinden in het kasteel en het kasteelpark, gedurende 20 dagen per jaar. In het westen wordt een zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing voorzien, waar 19 woningen kunnen worden gerealiseerd.

6. Nadat er bij haar een screeningsdossier is ingediend, beslist de dienst Mer op 28 oktober 2010 dat het plan geen aanleiding geeft tot aanzienlijke milieugevolgen en dat de opmaak van een plan-MER niet nodig is.

7. De plenaire vergadering vindt plaats op 10 december 2010.

8. Op 20 juni 2011 stelt de gemeenteraad van de gemeente Schilde het GRUP “Kasteelpark” voorlopig vast.

9. Tijdens het openbaar onderzoek van 11 juli tot en met 12 september 2011 worden verscheidene bezwaarschriften ingediend. Ook de verzoekende partijen dienen elk een bezwaar in.

De dienst ruimtelijke planning van de provincie Antwerpen brengt op 1 september 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 12 september 2011 voorwaardelijk gunstig, mits aan haar opmerkingen wordt voldaan. Meer bepaald stelt ze dat “het fundamenteel [is] dat de opmerkingen in verband met volgende thema’s worden opgevolgd”:

“- Het aantal woningen binnen [het] plangebied beperken tot bestaand vergunde aantal

- De situatie rond de hoeve Flinckheuvel. Er zijn geen uitbreidingen ten opzichte van de huidige situatie toegelaten. Dit moet worden vertaald naar de voorschriften voor deze zone (bebouwing). Wat de parking betreft wordt een inkrimping voorgesteld ten opzichte van de huidige situatie.

- Meer restricties met het oog op een optimale inpasbaarheid voor het geplande woonproject ten westen van het kasteel.”

10. In haar zitting van 15 november 2011 behandelt de Gecoro de adviezen en bezwaren die tijdens het openbaar onderzoek werden ingediend. Tevens doet de Gecoro een aantal aanbevelingen.

11. Bij het eerste bestreden besluit van 27 februari 2012 van de gemeenteraad van de gemeente Schilde wordt het GRUP “Kasteelpark” definitief vastgesteld.

12. Bij het tweede bestreden besluit van 10 mei 2012 keurt de deputatie van de provincieraad van Antwerpen het GRUP “Kasteelpark” goed, met uitzondering van enkele vermeldingen in de artikelen 7.1 en 12.2.

IV. Ontvankelijkheid van de tussenkomst

13. In het auditoraatsverslag wordt besloten tot de onontvankelijkheid van de tussenkomst. De auditeur wijst erop dat de raad van bestuur van de tussenkomende partij onregelmatig was samengesteld op het ogenblik dat de beslissing om in rechte te treden werd genomen, nu deze beslissing, naast de conform de statuten benoemde bestuurders, tevens melding maakt van de aanwezigheid van “bestuurder” Boris Vervoordt.

14. In haar laatste memorie werpt de tussenkomende partij op dat de vermelding van de heer Boris Vervoordt als “bestuurder” in de beslissing om in rechte te treden een materiële vergissing betreft. Met de tussenkomende partij dient te worden vastgesteld dat de aanwezigheid van deze persoon geen afbreuk doet aan de vaststelling dat de raad van bestuur ten tijde van de betrokken beslissing regelmatig was samengesteld uit de drie benoemde bestuurders.

15. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Belang

In hoofde van de eerste verzoekende partij

Standpunt van de partijen

16. Ter ondersteuning van haar belang bij de vordering citeert de eerste verzoekende partij in het verzoekschrift haar maatschappelijke doelstelling om vervolgens te stellen dat het “buiten kijf [staat] dat [...] [zij] een eigen, rechtstreeks, wettig en voldoende belang heeft voor het verzoekschrift tot vernietiging”. Daarnaast doet ze gelden dat ze een “64-tal bezwaren” heeft verzameld en samengevat, waarvan de Gecoro gebrekkig kennis heeft genomen.

17. De eerste verwerende partij meent dat de eerste verzoekende partij niet over het vereiste belang bij de vordering beschikt. Vooreerst voert zij aan dat het statutair doel van de eerste verzoekende partij een dermate ruime draagwijdte heeft dat de vordering in feite neerkomt op een *actio popularis*. Vervolgens doet ze gelden dat de eerste verzoekende partij “feitelijk niet meer doet dan haar maatschappelijk doel citeren” om tot de conclusie te komen dat ze een belang heeft bij de vordering, doch geenszins aantoon op welke wijze de bestreden beslissing haar statutair doel zou raken. De eerste verwerende partij

merkt tenslotte op dat de eerste verzoekende partij evenmin blijkt geeft van een duurzame werking.

18. De tweede verwerende partij werpt vooreerst op dat de Raad van State ambtshalve zal moeten onderzoeken of er een stuk voorligt waaruit blijkt dat het daartoe bevoegde orgaan van de rechtspersoon tot het instellen van de procedure heeft beslist. Verder stelt de tweede verwerende partij dat de eerste verzoekende partij niet concreet aantoonst hoe de bestreden beslissing de collectieve belangen van de vereniging bedreigt of schaadt, zodat de vordering in hoofde van de eerste verzoekende partij onontvankelijk is.

19. Ook de tussenkomende partij voert aan dat de eerste verzoekende partij niet toelicht op welke wijze het bestreden GRUP haar maatschappelijk doel raakt of een impact heeft op de realisatie van haar doelstellingen op het niveau van haar werkingsgebied.

20. In de memorie van wederantwoord citeert de eerste verzoekende partij haar eerste maatschappelijke doelstelling. Ze doet gelden dat het project van de tussenkomende partij “ertoe strekt het bestaande groen ernstig aan te tasten”. Tevens verwijst ze naar het derde punt van haar maatschappelijk doel waaruit blijkt dat ze niet alleen acties kan ondersteunen, maar ook eventueel zelf kan initiëren. Ze voert aan dat ze heeft deelgenomen aan een informatievergadering over het project van de tussenkomende partij en vervolgens opmerkingen en bezwaren heeft ingediend en bij de eerste verwerende partij heeft aangedrongen om het bestreden GRUP niet als dusdanig goed te keuren. Deze acties vormden “de hoofdzakelijke inspiratiebron” om haar maatschappelijk doel om te vormen. “De wordingsgeschiedenis van het huidige maatschappelijk doel [...], de voorafgaande handelingen en het daadwerkelijk in gedrang brengen van het bestaande groen door het GRUP” zijn volgens de eerste verzoekende partij voldoende concrete gegevens om haar belang bij de vordering aan te nemen. Dit toont eveneens uitdrukkelijk aan dat de eerste verzoekende partij geenszins een *actio popularis* heeft ingesteld, “doch allereerst heeft meegewerkt aan het informeren van de bevolking en het vergaren van

bezwaarschriften tegen het GRUP Kasteelpark” om vervolgens, “na het omvormen van de statuten en het bekend gemaakt hebben van haar oprichting aan de bevolking van de gemeente Schilde / ’s Gravenwezel” te besluiten tot het indienen van huidige vordering. Hiermee is volgens de eerste verzoekende partij tevens haar duurzame werking aangetoond, waaraan ze nog toevoegt dat “[v]óór de gemeenteraadsverkiezingen [...] uitdrukkelijk alle onderwerpen [werden] aangesneden aangaande het aantasten van het bestaande groen in de gemeente Schilde / ’s Gravenwezel”. “Samenvattend” doet de eerste verzoekende partij gelden dat “het mee optreden [...] als verzoeker in vernietiging tegen het GRUP Kasteelpark essentieel [is] voor haar werking” en dat ze niet enkel een denkgroep is die de burgers wenst te sensibiliseren, maar ook concrete informatievergaderingen en fora organiseert, waarbij ze desgevallend ook zelf actie onderneemt of initieert. “Voor het geval [haar] het recht op toegang [...] bij de Raad van State wordt ontzegd”, voert de eerste verzoekende partij aan dat dit een schending zou uitmaken van artikel 6.1 EVRM, “zoals reeds beoordeeld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in de zaak van de plaatselijke [milieuvereniging] L’Erablière”.

21. In de laatste memorie stelt de eerste verzoekende partij dat de beslissing om onderhavige vordering in te stellen, niet tot de “missie-visie-strategie” behoort, doch “zich meer op het niveau van de ‘doelstellingen en initiatieven’, rekening houdende met de missie-visie-strategie [bevindt]”. Voorts verwijst ze naar het arrest van het Hof van Cassatie nr. P.12.1389.N van 11 juni 2013.

Beoordeling

22. De eerste verzoekende partij heeft de nodige stukken bijgevoegd waaruit blijkt dat het daartoe bevoegde orgaan tijdig beslist heeft om in rechte te treden.

23. De verenigingen zonder winstoogmerk kunnen krachtens de wet van 27 juni 1921 ‘betreffende de verenigingen zonder winstoogmerk, de

internationale verenigingen zonder winstoogmerk en de stichtingen', in rechte optreden ter verdediging van het doel of de doeleinden waarvoor ze zijn opgericht. Wanneer een vzw, die niet haar persoonlijk belang aanvoert, voor de Raad van State optreedt, is vereist dat haar maatschappelijk doel van bijzondere aard is en derhalve onderscheiden van het algemeen belang, dat zij optreedt ter verdediging van een collectief belang, dat haar maatschappelijk doel door de bestreden handeling kan worden geraakt, en dat niet blijkt dat dit maatschappelijk doel niet of niet meer werkelijk wordt nagestreefd (R.v.St, Algemene vergadering van de afdeling bestuursrechtspraak, Coomans e.a. , nr. 187.998 van 17 november 2008).

24. Artikel 3 van de statuten van de eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“3.1 De Vereniging is voornamelijk actief in de gemeente Schilde - 's Gravenwezel en aanpalende omgeving.

3.2 De Vereniging heeft tot doel :

(i) het fungeren als denkgroep om de medeburgers en de lokale maatschappij te sensibiliseren voor het behoud van het bestaande groen met mogelijke uitbreiding in de gepaste duurzaamheidsgedachte;

(ii) het zoeken van een evenwicht tussen kapitaal en groen in het voormelde gedachtegoed;

(iii) het ondersteunen en eventueel zelf initiëren van acties voor de bovenvermelde sensibilisering;

(iv) het organiseren van fora, lezingen en informatievergaderingen in betreffende gemeente Schilde – 's Gravenwezel en aanpalende omgeving;

(v) het laten zegevieren van een langetermijndenken, in het bijzonder bij kortzichtig optreden van overheden; en

(vi) het voorzien van de nodige fondsenwerving voor de realisatie van bovenvermelde punten.

3.3 De Vereniging mag alle rechtshandelingen stellen die nodig of nuttig zijn voor de verwezenlijking van het maatschappelijk doel, en mag daartoe alle nodige roerende en onroerende goederen in huur of gebruik nemen, verwerven, bezitten en vervreemden in welke vorm dan ook.

3.4 De Vereniging mag ook op bijkomstige wijze zekere economische activiteiten uitoefenen, op voorwaarde dat de opbrengsten daarvan uitsluitend besteed worden aan het hoofddoel.”

25. Met de verwerende partijen en de tussenkomende partij moet worden vastgesteld dat de eerste verzoekende partij nalaat afdoende concreet aan te tonen dat haar maatschappelijk doel door het bestreden GRUP kan worden

geraakt. De eerste verzoekende partij kadert de huidige vordering in punt (i) van haar maatschappelijk doelstelling en beperkt zich dienaangaande tot de loutere bewering dat het bestreden GRUP “ertoe strekt het bestaande groen ernstig aan te tasten”, zonder nadere concretisering. Uit de toelichtingsnota bij het bestreden GRUP blijkt nochtans dat dit plan onder meer de “bescherming, vrijwaring en ondersteuning van het kasteelpark en omgeving” tot doel heeft, evenals “de bestaande structuur accentueren en verstevigen, zodanig dat het kasteelpark niet in de verdrukking komt van het uitdijende woonpark”. Met betrekking tot de “zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing” worden voorts enkele toetsingscriteria vooropgesteld waaraan de vergunningsaanvraag voor het woonproject dient te worden getoetst, zoals onder meer “het behoud van de waardevolle groenelementen” en “een kwalitatieve omgevingsaanleg, in harmonie met het groene karakter en de waardevolle bebouwing in de omgeving”. Deze criteria zijn ook terug te vinden in de stedenbouwkundige voorschriften bij het plan.

26. In de gegeven omstandigheden maakt de eerste verzoekende partij niet aannemelijk dat haar maatschappelijk doel door het bestreden GRUP kan worden geraakt.

27. Het beroep is onontvankelijk in hoofde van de eerste verzoekende partij.

In hoofde van tweede verzoeker

Standpunt van de partijen

28. Ter ondersteuning van zijn belang bij de vordering voert tweede verzoeker aan dat hij in de Parklaan nr. 29 woont, “aanpalend aan het kasteelpark” en dat zijn perceel bovendien deel uitmaakt van het woonpark “dat verderop ten gunste van de eigenaar van nv Kasteel van ’s Gravenwezel wordt omgevormd in gegroepeerde bebouwing”.

29. De eerste verwerende partij meent dat tweede verzoeker geen belang heeft bij de vordering, omdat zijn woning niet binnen het beheersingsgebied van het bestreden GRUP gelegen is. Tweede verzoeker geeft evenmin aan welk nadeel het bestreden GRUP hem berokkent. In zoverre tweede verzoeker stelt dat zijn perceel deel uitmaakt van het woonpark dat “verderop” wordt omgevormd in gegroepeerde bebouwing, doet de eerste verwerende partij gelden dat dit verder niet wordt geconcretiseerd in afstanden. De eerste verwerende partij merkt op dat “allicht honderden personen” kunnen laten gelden dat het bestreden GRUP “verderop” van toepassing zal zijn, nu het bestreden GRUP zich dicht bij de kern van de gemeente en in de nabijheid van woonparkgebieden bevindt. Daarmee wordt evenwel geen belang, laat staan een specifiek op tweede verzoeker betrokken belang aangetoond. De eerste verwerende partij voert verder nog aan dat het woonpark waarin de woning van tweede verzoeker is gelegen, alleszins niet door het bestreden GRUP wordt beïnvloed.

30. Ook de tussenkomen partij werpt op dat tweede verzoeker niet aantoont op welke wijze de bestreden beslissingen hem tot nadeel kunnen strekken. De loutere stelling dat hij woont op percelen aanpalend aan het kasteelpark of het gegeven dat dit perceel gelegen is in een woonpark dat “verderop” wordt omgevormd naar een zone voor gegroepeerde bebouwing is al te vaag en te weinig concreet om te kunnen doen blijken van een belang. Temeer omdat desbetreffende zone tot op heden ook reeds de bestemming woonparkgebied had en voor verkaveling en bewoning in aanmerking kwam.

31. In de memorie van wederantwoord verduidelijkt tweede verzoeker nog dat hij, zoals reeds aangehaald in zijn bezwaarschrift, de toestand van het woonpark wenst te behouden voor “de rust van de omwonenden”.

Beoordeling

32. Het wordt niet betwist dat tweede verzoeker woont in de Parklaan nr. 29 te 's Gravenwezel. In de memorie van wederantwoord wordt de

exacte ligging van het perceel van tweede verzoeker ten opzichte van het plangebied aangeduid. Hieruit blijkt dat dit perceel grenst aan het plangebied, meer bepaald ter hoogte van het woonpark dat door het bestreden GRUP wordt omgevormd tot een zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing. De eerste verwerende partij kan niet aanvoeren hieromtrent onwetend te zijn.

Op grond hiervan doet tweede verzoeker in beginsel blijken van het rechtens vereiste belang bij de vordering. De eerste verwerende en de tussenkomenende partij brengen geen gegevens bij op basis waarvan *in casu* van het voornoemde beginsel zou moeten worden afgeweken. Het bestreden GRUP wijzigt de rechtstoestand van de percelen in deze laatste zone van woonpark naar “zone voor gegroepeerde bebouwing”. Het feit dat in deze zone voorheen ook bebouwing en bewoning mogelijk was, ontnemt tweede verzoeker niet het vereiste belang.

33. De exceptie wordt verworpen.

B. Vertegenwoordiging

34. De tussenkomenende partij werpt op dat de advocaat van de verzoekende partijen, mr. Mallien, tevens bestuurder en werkend lid is van de eerste verzoekende partij. Vermits mr. Mallien “moeilijk partij en raadsman [kan zijn] in hetzelfde dossier”, meent de tussenkomenende partij dat de betrokkene te dezen optreedt “als vertegenwoordiger” van de eerste verzoekende partij, en dat “het [...] deontologisch niet mogelijk [is] tevens op te treden als raadsman van tweede verzoeker”. In die omstandigheden moet volgens de tussenkomenende partij worden verondersteld dat mr. Mallien niet optreedt voor tweede verzoeker. Aangezien het verzoekschrift niet werd ondertekend door tweede verzoeker, is het onontvankelijk.

35. De eventuele omstandigheid dat de betrokken raadsman om deontologische redenen niet zou kunnen optreden voor tweede verzoeker, belet

niet dat de Raad van State slechts kan vaststellen dat tweede verzoeker door hem vertegenwoordigd wordt zoals is voorzien in artikel 19, derde lid, RvSt-wet.

36. De exceptie wordt verworpen.

37. De tweede verzoeker wordt hierna aangeduid als “verzoeker”.

C. Omvang van een eventuele nietigverklaring

Standpunt van de partijen

38. In haar laatste memorie voert de eerste verwerende partij aan dat het belang van verzoeker zich enkel situeert op het vlak van de omvorming van het woonpark naar zone voor gegroepeerde bebouwing. Nergens wordt door verzoeker aangehaald dat hij ook een belang zou hebben bij het conserverend beleid dat gevoerd wordt rond de Flinckheuvel. De eerste verwerende partij meent dan ook dat aan een eventuele nietigverklaring een beperkte draagwijdte moet worden gegeven, met name beperkt tot de omvorming van het woonparkgebied naar gegroepeerde bebouwing. Volgens de eerste verwerende partij is dit deel afsplitsbaar van de rest van het plan. Ze zet uiteen dat het twee ruimtelijk onderscheiden delen betreft: het ene binnen de gracht van het kasteeldomein, het andere erbuiten. Tevens worden twee verschillende beleidsdoelstellingen nagestreefd: voor Flinckheuvel een conserverend beleid, voor het woonparkgebied een projectgericht beleid. Als dusdanig werden beide luiken ook afzonderlijk beoordeeld en uitgewerkt.

39. Ook de tussenkomende partij merkt in haar laatste memorie op dat, na kennisname van de memorie van wederantwoord van verzoeker, vaststaat dat hij zijn belang slechts ontleent aan de voorschriften met betrekking tot één specifiek deelgebied van het bestreden GRUP, met name de zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing. Dit deelgebied heeft een specifieke, afzonderlijke eigenheid binnen het gehele GRUP. Volgens de tussenkomende partij past het

dan ook het beroep slechts ontvankelijk te bevinden in de mate dat het gericht is tegen deze deelzone van het GRUP.

Beoordeling

40. Met de eerste verwerende en de tussenkomen partij moet worden vastgesteld dat verzoeker zijn belang in het verzoekschrift enkel uiteenzet in functie van de “zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing” van het bestreden GRUP.

Wanneer een verzoeker in zijn verzoekschrift zelf zijn belang uiteenzet, trekt hij grenzen aan het debat en is hij tijdens het verdere verloop van de rechtspleging in principe gebonden door deze uiteenzetting. In zoverre verzoeker voor het eerst in de laatste memorie de hoeve Flinckheuvel bij de uiteenzetting van zijn belang betreft, door onder meer te stellen dat hij “met lede ogen [...] regelmatig moet ervaren dat het kasteel zelf wel wordt gevrijwaard van festiviteiten, doch een oude aanhorigheid bij het kasteel, aanpalend aan de toegangswegen, deze functie wel krijgt”, kan hiermee dan ook geen rekening worden gehouden.

41. In dat licht wordt aangenomen dat in principe een gedeeltelijke nietigverklaring verzoeker voldoende genoegdoening zou geven.

Het blijkt voorts niet dat er enige planologische samenhang zou zijn tussen deze “zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing” en enige andere zone van het bestreden GRUP. Zoals de eerste verwerende partij terecht opmerkt, is deze zone ruimtelijk te onderscheiden van de rest van het plan en wordt hiermee een eerder projectgericht beleid nagestreefd, terwijl het beleid ten aanzien van het kasteel en zijn onmiddellijke omgeving eerder gericht is op de bestendiging van de bestaande toestand met uitklaringen van een aantal knelpunten. De partiële vernietiging beperkt tot de “zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing” (artikel 4 van de stedenbouwkundige voorschriften)

doet dan ook geen afbreuk aan de algemene economie van het GRUP. Een eventuele vernietiging zou daartoe dienen te worden beperkt.

42. De excepties met betrekking tot de omvang van de eventuele vernietiging van het bestreden GRUP zijn gegrond.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

43. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd “van art. 2.2.13. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening juncto art. 1.1.4. van diezelfde Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening: het geenszins kunnen opstellen van een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ten gunste van één rechtspersoon, waarbij het algemeen belang en de vereiste van [een] goede ruimtelijke ordening verloren gaan”.

Verzoeker voert aan dat het bestreden GRUP “louter en alleen [is] uitgevaardigd als een antwoord op de desiderata van één rechtspersoon”, met name de tussenkomende partij. Volgens verzoeker is het duidelijk dat men geenszins een visie heeft met betrekking tot de uitwerking van nieuwe woonvormen binnen woonparken. Nochtans stelt het GRS van de gemeente Schilde dat men moet nadenken over nieuwe woonvormen binnen woonparken, waarbij eventueel wel een grotere dichtheid kan worden aanvaard, doch het omliggende groen in en tussen de woningen moet worden versterkt. In de stedenbouwkundige voorschriften van het bestreden GRUP vindt men dienaangaande niets terug. Ook de toetsingscriteria voor een vergunningsaanvraag schitteren in hun algemeenheid, zodat hieruit evenmin een visie blijkt. De voorziene zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing voldoet evenmin aan de criteria uit de woonbehoeftestudie van de Universiteit Antwerpen. “Samenvattend” stelt verzoeker dat “onder het mom van het moeten

voorzien van nieuwe woonvormen in het woonpark [...] gewoonweg de vrije hand [wordt] gegeven aan de eigenaar van het kasteelpark om zelf een huurcomplex te voorzien dat nog meer inkomsten genereert in het kader van de reeds bestaande commerciële uitbatingen rond het groot kasteel”. Volgens verzoeker is het bestreden plan in feite gericht op het regulariseren van vroegere stedenbouwkundige inbreuken “en het daarenboven nog ingaan op de privatieve verzuchtingen van de grondeigenaar”. Het heeft dan ook niets te maken met de goede ruimtelijke ordening of het uitvoeren van de principes die zijn beschreven in het GRS. Indien het effectief de bedoeling was om een relatie te creëren of te herstellen tussen het kasteeldomein en haar omgeving, dan had men volgens verzoeker niet enkel oog moeten hebben voor één kasteel maar ook voor de twee kastelen in de omgeving en zodoende een GRUP “Kasteeldomeinen” moeten opstellen “waarbij men nadenkt hoe men de bestaande kasteeldomeinen moet integreren in de ruimtelijke structuur en desgevallend de mogelijke woonsten errond te verbinden”, zoals het GRUP “Kasteeldomeinen” van de aanpalende gemeente Wijnegem. Verzoeker besluit dat het bestreden GRUP niet beantwoordt “aan diens primordiale doelstelling en definitie, zoals verwoord in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”.

Beoordeling

44. In zoverre verzoeker in het middel aanvoert dat het bestreden GRUP “louter en alleen [is] uitgevaardigd als een antwoord op de desiderata van één rechtspersoon” merkt de eerste verwerende partij terecht op dat verzoeker in wezen machtsafwending aanvoert.

Machtsafwending is de onwettigheid die erin bestaat dat een bestuursorgaan de bevoegdheid die hem bij wet tot het bereiken van een bepaald doel van algemeen belang is gegeven, uitsluitend aanwendt tot het nastreven van een ander doel. Het uitsluitend nastreven van het ongeoorloofd oogmerk dient te worden aangetoond met voldoende ernstige en overeenstemmende vermoedens. De loutere bewering dat het bestreden plan enkel werd opgemaakt ten behoeve van één rechtspersoon volstaat daartoe alleszins niet.

45. Voorts doet verzoeker gelden dat het bestreden GRUP “een visie” mist met betrekking tot “hoe de nieuwe woonvormen binnen woonparken gestalte moeten krijgen”. In dat opzicht verwijst hij naar het richtinggevend gedeelte van het GRS van de gemeente Schilde, waarin nieuwe woonvormen binnen de woonparken worden voorgesteld en waarbij wordt gesteld dat het omliggende groen in en tussen woningen dient versterkt te worden.

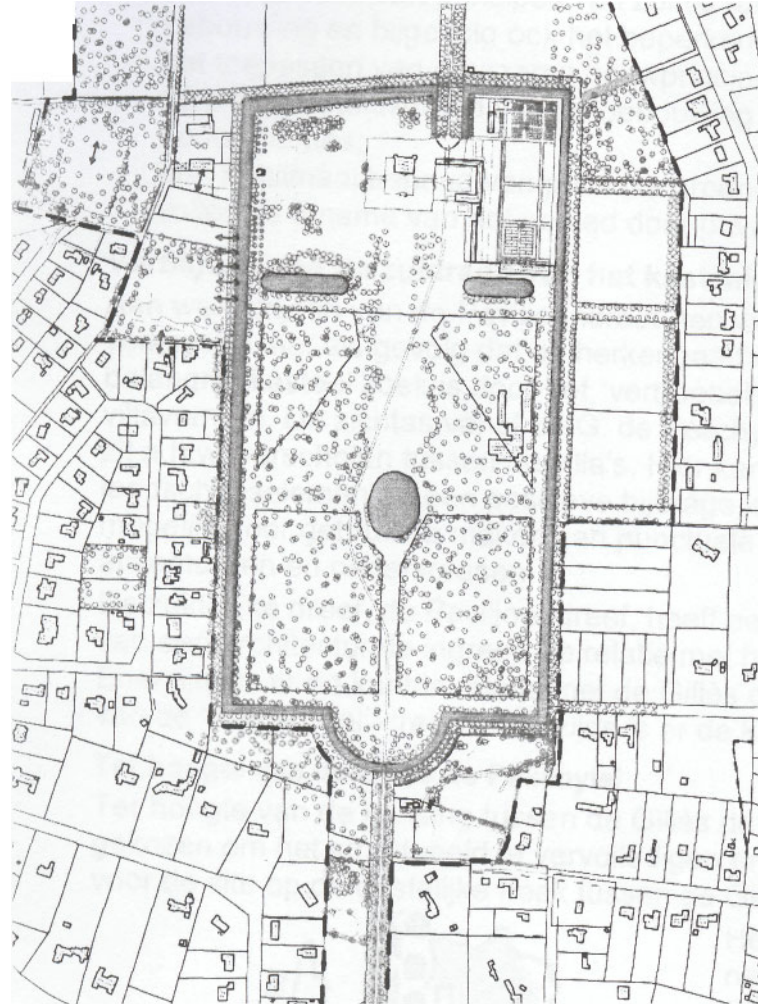
Het bindend gedeelte van het GRS van de gemeente Schilde bevat een “prioriteitenlijst” waarin het RUP “SW nr. 6 ’t Kasteel” als actiepunt wordt vermeld. Tevens wordt hierbij als aspect vermeld: “groene dooradering, concentrische cirkels (verdichting) / meergezinswoningen in de woonparken (specifieke woonprojecten – SW)”. In het richtinggevend gedeelte van het GRS wordt dit verder als volgt uitgewerkt:

“- Verdichting volgens concentrische cirkels: percelen die niet in aanmerking komen voor de groene dooradering worden verdicht met nieuwe woonvormen. De intensiteit van de inbreiding zal gebeuren met vastgestelde concentrische kringen rond de kern: dicht bij de kern voldoende inbreiding, verder van kern minder inbreiding. Een specifieke plaats binnen de gemeente Schilde is de omgeving van het Kasteel van ’s Gravenwezel: hier is er ruimte ter beschikking binnen de concentrische cirkel van ’s Gravenwezel en een ideale plaats om aan verdichting te doen. De voorwaarde is wel dat de inbreiding ruimtelijk moet verantwoord zijn naar enerzijds de overgang naar het Kasteel toe en anderzijds ter versterking van het aansluitende woonpark. Deze verdichting volgens concentrische cirkels mag geen aanleiding zijn tot het realiseren van grootschalige appartementsgebouwen. Het verschil met het principe ‘meergezinswoningen in het woonpark’ is hier dat er binnen de concentrische cirkels nieuwe woningen kunnen bijkomen die meer dan één gezin bevatten met een max. van 4 gezinnen terwijl buiten de concentrische cirkels enkel ééngezinswoningen kunnen bijkomen (binnen juridische voorraad). Let op: de structuur van de woning binnen de concentrische cirkel blijft de oppervlakte van een huidige ééngezinswoning in het woonpark m.a.w. wordt de ruimtelijke structuur van het woonpark niet verzaamd! Schilde maakt immers deel uit van het bebouwd perifeer landschap op Vlaams niveau wat o.a. voorschrijft dat de fragmentarisch voorkomende onbebouwde ruimte.

→ Specifiek Woonproject nr.6: ‘t Kasteel’.”

Verzoeker steunt zijn stelling louter op een fragmentarische lezing van de stedenbouwkundige voorschriften van de zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing. Daarbij verliest hij uit het oog dat de toelichtingsnota

verwijst naar de voormelde bepalingen van het GRS en voorts een uitvoerige uiteenzetting bevat met betrekking tot de doelstellingen, visies en concepten van het bestreden GRUP. Specifiek met betrekking tot de omvorming van het woonpark wordt onder “visies en concepten” het volgende gesteld:

Figuur 34: Situering van het noordwestelijk woonparkgebied en relaties met zijn omgeving

De ambitie voor een invulling van de terreinen ten westen van het domein met een kwaliteitsniveau dat hoger reikt dan een loutere voortzetting van de verkavelingen langs Molenakker en Berkenlaan, is ingegeven door het streven naar:

- een eenheid in architectuur en stijl als begrenzing van het verkaveld gebied;
- het optimaal rekening houden met de interacties met de omgeving (visuele relaties, paden en drevestructuur...).

Dit wordt in dit RUP ingevuld door:

- a) te bepalen dat hier groepswooningbouw komt als één globaal project;
- b) een aantal criteria op te stellen waaraan de vergunningsaanvraag voor deze groepswooningbouw, dient te worden getoetst.
- c) Het voorzien van een bouwvrije strook ten aanzien van het kasteeldomein, als groene overgangszone tussen het woonproject en het kasteeldomein.

Aan het ontwerp kunnen een aantal criteria worden gesteld, die een kwalitatieve uitwerking kunnen verzekeren, zoals onder meer:

- eenheid in architectuur en stijl;
- het aantal woningen en de woningdichtheid;
- inplanting, hoogte en aantal bouwlagen van de gebouwen en daardoor behoud van zichtrelaties;
- gemeenschappelijk en privaat groen;
- verbindingen voor de zwakke weggebruiker met de omgeving (naar kasteelhoeve, voetweg nr. 44...);
- het intern wegennet en parkeerplaatsen;
- de tijdsplanning

Het concept voor de inrichting van deze zone gaat uit van een groepering van de woningen en een maximaal behoud van groene ruimte. De keuze voor gegroepeerde bebouwing in plaats van vrijstaande bebouwing wordt ingegeven vanuit volgende elementen:

- het toepassen van principes van zuinig ruimtegebruik door een bundeling van de bebouwing en bijgevolg ook het beperken van de ontsluitingsstructuur;
- het toepassen van duurzame bouwprincipes, onder andere door het verhogen van de compactheidsgraad van de bebouwing via een aaneenschakeling van de bouwvolumes;
- een maximaal behoud van publieke groene ruimte in plaats van te opteren voor een volledige inname van het gebied door private kavels en private groene ruimte.”

Verder wordt uiteengezet hoe dit wordt uitgewerkt naar de bestemmingen.

In het advies van de Gecoro wordt het volgende gesteld met betrekking tot de overeenstemming van het bestreden GRUP met het GRS:

“- de opmaak van dit RUP gebeurt wel degelijk in uitvoering van het gemeentelijke ruimtelijk structuurplan (GRS) en meer bepaald van het in de bindende bepalingen opgenomen actiepunt ‘specifieke woonprojecten in woonparkgebieden al dan niet gekoppeld aan een compensatiedossier RUP SP (specifiek woonproject) nr. 4 ‘t Kasteel (~ BPA Kasteelpark)’. De opmaak van BPA’s door de gemeente is niet meer van toepassing - conform de geldende regelgeving worden in de plaats RUP’s opgemaakt. Het GRS verwijst dan ook specifiek naar de opmaak van een RUP voor specifiek woonproject ‘t Kasteel’.

- Wat betreft aandacht voor specifieke groepen zijn de stedenbouwkundige voorschriften op dergelijke manier uitgewerkt dat bij de verkaveling en de bouw van de woningen alle mogelijkheden open liggen om aan dit aandachtspunt tegemoet te komen.
- De aanbeveling uit het richtinggevend gedeelte mag niet geïnterpreteerd worden als een verplichting om effectief in alle specifieke woonprojecten meerg[e]zinswoningen op te leggen of toe te laten. Op basis van aftoetsing van de ruimtelijke draagkracht werd geopteerd om in dit specifiek gebied de bouw van meergezinswoningen uit te sluiten.
- In functie van de vooropgestelde groene dooradering werd net gekozen voor het principe van gegroepeerde bebouwing en om in betreffende zone 10% te reserveren voor de realisatie van gemeenschappelijke groene ruimte.”

Nu verzoeker nalaat de voorgaande elementen in zijn uiteenzetting te betrekken, maakt hij niet aannemelijk dat het bestreden GRUP visie mist met betrekking tot de uitwerking van nieuwe woonvormen, noch dat het in strijd zou zijn met de bepalingen van het GRS.

46. Uit de woonbehoeftestudie waarnaar verzoeker verwijst, blijkt dat de gemeente hoge woningprijzen kent en dat het naar de toekomst toe belangrijk is jongere mensen aan te trekken. Tevens wordt gewezen op de gezinsverdunding die zich in heel Vlaanderen zal voordoen. Uiteindelijk gaat men in deze studie over tot het formuleren van een aantal adviezen die verzoeker eveneens, doch zeer gedeeltelijk, in het verzoekschrift opneemt. Het feit dat verzoeker een andere visie dan de gemeente ter zake heeft, toont niet de onwettigheid aan van het bestreden GRUP maar is als loutere opportunitetskritiek te beschouwen.

47. Ten slotte toont verzoeker niet aan dat de eerste verwerende partij de grenzen van de redelijkheid te buiten zou zijn gegaan door het plangebied te beperken tot één kasteel en haar omgeving. Het loutere feit dat een naburige gemeente voor een ander concept heeft gekozen, volstaat daartoe niet.

48. Het eerste middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

49. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van “de Europese richtlijn 85/337/EEG, zoals te begrijpen na het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 24 maart 2011 in de zaak C-435/09 en de daaropvolgende omzendbrief LNE 2011”.

In de uiteenzetting bij het middel doet verzoeker gelden dat “de uitgevoerde screening anno 2009 niet voldoende is en in strijd is met richtlijn 85/337/EEG” van de Raad van 27 juni 1985 ‘betreffende de milieu-effectenbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten’. Zo gaat men er bijvoorbeeld van uit dat de parkings rond de hoeve Flinckheuvel een voldongen feit zijn, terwijl de uitbating van de betrokken feestzaal zonevreemd is en “tegen de stedenbouwkundige voorschriften geschiedde sinds 28 juli 1987”, zodat, wanneer men dit wil regulariseren middels het bestreden GRUP, de impact van de parkeergelegenheden voor de betrokken feestzaal uiteraard ook onderzocht diende te worden. Voorts zet verzoeker uiteen dat het woonpark dat wordt omgevormd tot zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing, uit een complex van minder waardevolle en waardevolle elementen bestaat, zodat een opsomming diende te gebeuren van deze waardevolle elementen en de impact van het voorzien van een gegroepeerde bebouwing met zicht op het kasteelpark op deze elementen diende te worden onderzocht.

Beoordeling

50. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt vooreerst dat de kritiek van verzoeker gericht is tegen twee specifieke deelgebieden van het bestreden GRUP: enerzijds de hoeve Flinckheuvel, met name de aanwezige parking en feestzaal die zonevreemd zouden zijn, en anderzijds de omvorming van het woonpark naar zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing. Gelet op het beperkte belang van verzoeker bij het beroep, dient samen met de eerste

verwerende en de tussenkomende partij te worden vastgesteld dat het middel slechts ontvankelijk is in zoverre het betrekking heeft op de zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing.

51. In het middel wordt uitsluitend de schending aangevoerd van richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 ‘betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten’ (hierna: de project-MER-richtlijn). Ook het door verzoeker aangehaalde arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011 (Commissie/België, nr. C-435/09) heeft betrekking op de laatstgenoemde richtlijn.

Het beroep is gericht tegen een plan waarop de project-MER-richtlijn als zodanig niet van toepassing is. In de op plannen toepasselijke richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 ‘betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma’s’ (hierna: de SEA-richtlijn) wordt op één plaats toepassing gemaakt van de in het middel geschonden geachte project-MER-richtlijn, namelijk in artikel 3, waarin het volgende wordt gesteld:

“2. Onverminderd lid 3, wordt een milieubeoordeling gemaakt van alle plannen en programma’s

a) die voorbereid worden met betrekking tot landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme en ruimtelijke ordening of grondgebruik en die het kader vormen voor de toekenning van toekomstige vergunningen voor de in bijlagen I en II bij Richtlijn 85/337/EEG genoemde projecten, of
[...]

3. Voor in lid 2 bedoelde plannen en programma’s die het gebruik bepalen van kleine gebieden op lokaal niveau en voor kleine wijzigingen van in lid 2 bedoelde plannen en programma’s is een milieubeoordeling alleen dan verplicht wanneer de lidstaten bepalen dat zij aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben.”

Uit het enige door verzoeker aangehaalde element, namelijk dat het tot zone voor wonen in gegroepeerde bebouwing omgevormde woonpark uit een complex van minder waardevolle en waardevolle elementen bestaat, blijkt niet dat het bestreden uitvoeringsplan een plan is in de zin van het hiervoor geciteerde lid 2.

Uit het voorgaande volgt dat verzoeker een schending van het laatstgenoemde lid of van de project-MER-richtlijn niet aannemelijk maakt.

52. Het middel wordt verworpen.

C. Derde en vierde middel

Uiteenzetting van de middelen

53. Een derde middel wordt afgeleid uit de schending van “de formele motiveringsplicht, voorzien in de federale wet van 29 juli 1991, art. 3, juncto art. 2.1.16. §6 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening”.

Verzoeker voert aan dat het advies van de Gecoro gebrekkig is, nu het een foutief aantal bezwaarschriften vermeldt en hij niet kan nagaan of zijn bezwaren deugdelijk werden onderzocht door de Gecoro. Verzoeker wijst er voorts op dat de gebrekkige advisering van de Gecoro niet werd overgedaan door de gemeenteraad of de deputatie, zodat er geen sprake is van een afdoende motivering zoals voorgeschreven door artikel 2.1.16, § 6 VCRO.

54. Verzoeker leidt een vierde middel af uit “het materieel niet afdoende gemotiveerd zijn waarom het woonpark moet worden omgevormd in gegroepeerde bebouwing om redenen van algemeen belang”.

Meer concreet verwijst verzoeker naar het bezwaarschrift, gecoördineerd door de vzw Greenplease, waarin onder meer werd aangevoerd dat er voor de omvorming van het woonpark geen deugdelijke motivering voorhanden is en dat deze omvorming niet werd afgetoetst aan de woonbehoeftestudie en de hogere actieplannen. Voorts meent verzoeker dat evenmin rekening werd gehouden met het advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar, waarin onder meer wordt gesteld dat er meer restricties moeten zijn met het oog op een optimale inpasbaarheid van het geplande woonproject. Verzoeker doet gelden dat hij reeds in het eerste middel

heeft aangevoerd dat de nieuwe woonvormen, zoals vooropgesteld in het GRS, geenszins worden uitgewerkt in het kader van het bestreden GRUP. Verzoeker is de mening toegedaan dat “het [had] gepast om gewoonweg het woonpark uit te sluiten van het GRUP Kasteelpark, totdat er dienaangaande een duidelijke visie is”. Ten slotte citeert verzoeker ook uit zijn eigen bezwaarschrift en doet hij gelden dat op al deze bezwaren, “die erop neerkomen dat de omvorming van het woonpark in gegroepeerde bebouwing enkel geschiedt ten gunste van NV Kasteel van ’s Gravenwezel”, geenszins afdoende wordt geantwoord. Meer concreet verwijst hij naar de volgende passage uit zijn bezwaarschrift:

“2. Opmerkingen en bezwaren betreffende de achterliggende algemene principes van het ontwerp van RUP:

- a. Men kan zich oprecht de vraag stellen in hoeverre dit initiatief het algemeen belang van de omwonenden dient en waarom de gemeente zulke initiatie[ven] neemt ? Of dient het ontwerp van RUP de belangen van een enkeling en worden daarvoor het algemeen belang, de algemene principes vervat in de beleidsdoelstellingen van de hogere overheden en de belangen van de omwonenden opzij geschoven ?
- b. De algemene beleidsdoelstellingen van het RSV (ruimtelijk structuurplan Vlaanderen) en het gewestelijk RUP, zoals besproken in de toelichtingsnota (o.m. blz. 12,13 e.v.), worden aangetast en men kan zich de vraag stellen of een verkaveling van bossen buiten de momenteel geldende normen voor woonparken met zelfs een verhoging van de woondensiteit met groepswoningen met de erbij horende toegangswegen en parkeerfaciliteiten geen aantasting zijn van de homogeniteit van betrokken wijk.
- c. De vraag rijst ook over de opportuniteit van een ‘wettelijke regularisatie’ van toestanden, zoals hoeve Flinckheuvel en de parkings op weilanden ten N van de hoofdingang van het kasteel, die momenteel niet conform zijn met het gewestplan en enkel kunnen dank zij een lakse gedoogbeleid.
In het ontwerp van RUP komt dan een laattijdige regularisatie! Zal in de toekomst elke eigenaar in Schilde dit als precedent kunnen gebruiken en dezelfde werkmethode mogen toepassen om zijn wensen te realiseren wanneer die niet in overeenstemming zijn met de geldige normen? (Iedereen is toch gelijk voor de wet?)

Het is moeilijk te verantwoorden dat ‘de vrijwaring van de kasteelparken met hun bouwkundig erfgoed, hun monumentale bosbestanden, imposante dreven, herkenbare structuren en vaak monumentale zichten’ te verzoenen is met:

- De verhoging van de woondensiteit, bovendien in gegroepeerde bewoning;

- De verkaveling van een aantal percelen in percelen die mathematisch gezien in oppervlakte kleiner zullen zijn dan de normen van een woonpark;
- Meer toegangswegen en parkings;

Het is even moeilijk te verantwoorden en te begrijpen hoe het algemeen belang en de rust van de burens te verzoenen is met de organisatie van een 'waaier van activiteiten, waaronder concerten' en met de verhoging van het aantal dagen toegelaten activiteiten per jaar waarbij, in een pessimistische prognose en met weer eens een laks gedoogbeleid, die activiteiten zouden kunnen evolueren naar een pretpark, schadelijk voor het welzijn en de rust van de omwonenden die dachten zich te vestigen in een residentiële en rustige buurt!

d. Waarom is er in het ontwerp van RUP geen enkel respect voor de omwonenden en voor de woonnormen van een woonpark die beter aansluiten bij de doelstellingen van de hogere overheid? Indien men volhardt in de realisatie van een concept van gegroepeerde woningen in een grotere woonconcentratie zou dit ook moeten gekoppeld worden aan een groene overgangszone tussen het woonpark en de woonprojecten 'gegroepeerde bewoning' met dezelfde normen als wat voorzien wordt t.o.v. het kasteeldomein. Eénrichtingsbeleid in het belang van de promotor door de aanpassing van de huidige normen in zijn voordeel en in het nadeel van de omwonenden is niet aanvaardbaar."

Beoordeling

55. In zoverre verzoeker in het vierde middel aanvoert dat voor de omvorming van het woonpark geen deugdelijke motivering voorhanden is en dat deze omvorming niet werd afgetoetst aan de woonbehoeftestudie en de hogere actieplannen, kan verwezen worden naar de bespreking van het eerste middel.

56. Een ruimtelijk uitvoeringsplan is geen akte met een individuele strekking, maar heeft een verordenend karakter. Het bestreden GRUP valt derhalve niet onder de toepassing van de formelemotiveringswet, die betrekking heeft op individuele rechtshandelingen.

Artikel 2.1.16, § 6 VCRO heeft betrekking op gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen en is bijgevolg evenmin van toepassing op het bestreden plan.

Hoewel verzoeker zich aldus beroept op rechtsregels die niet dienend zijn, valt uit de uiteenzetting van het middel evenwel duidelijk af te leiden dat verzoeker meent dat het advies van de Gecoro gebrekkig is en niet afdoende gemotiveerd. Door dit aan te nemen, worden de rechten van verdediging niet geschonden, nu blijkt dat de verwerende partijen en de tussenkomende partij het middel ook op die manier hebben begrepen en beantwoord.

57. De verplichting om het ontwerp van GRUP aan een openbaar onderzoek te onderwerpen en de resultaten ervan voor advies aan de Gecoro voor te leggen, brengt met zich mee dat de Gecoro in de eerste plaats, zo niet alleszins de gemeenteraad, kennis moet nemen van de tijdens het openbaar onderzoek op regelmatige wijze geformuleerde en met de ruimtelijke ordening verband houdende bezwaren en opmerkingen, en deze moet onderzoeken en beoordelen. De redenen waarom de gemaakte bezwaren en opmerkingen al dan niet worden bijgetreden, moeten blijken, zo niet uit de beslissing zelf dan minstens uit de stukken van het dossier. Deze redenen moeten afdoende zijn.

Het volstaat dat uit het advies van de Gecoro of uit het besluit van de gemeenteraad houdende definitieve vaststelling van het GRUP voor de bezwaarindiener op begrijpelijke wijze blijkt waarom zijn bezwaar niet gegrond werd bevonden, waarbij de bezwaarindiener in de tekst zelf van het advies van de Gecoro of van het besluit van de gemeenteraad een afdoend antwoord op zijn bezwaarschrift moet kunnen vinden, hetzij in een individuele stellingname, hetzij in een algemene richtlijn van de Gecoro die op zijn bezwaar begrijpelijk toepasselijk is, hetzij in het antwoord op een bezwaar of opmerking van een andere particulier of op een advies van een overheidsinstantie.

Er bestaat voor de Gecoro geen wettelijke verplichting in haar advies elk individueel bezwaar op individuele wijze te beantwoorden. Het advies van de Gecoro vormt één geheel en moet als dusdanig worden gelezen.

58. De tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaarschriften worden door de Gecoro in haar advies als volgt opgesomd:

“In totaal werden er 8 bezwaarschriften ingediend, waaronder één petitie met 8 handtekeningen.

nr	bezwaarindiener	gericht aan
01	Vzw Natuurbehoud Kapellenbos	Gecoro
02	Pascal Mallien (Baker & McKenzie) namens de feitelijke vereniging ‘Green Please’	Gecoro
03	Baudouin Somers en Marie-Christine Mallentjes	Gecoro
04	Dick Vervoordt voor nv Kasteel van ’s-Gravenwezel	Gecoro
05	Luc Melis	Gecoro
06	Vzw Red de Voorkempen	Gecoro
07	Els Empereur (DLA Piper) voor nv Ismapa	Gecoro
08	Monica Van Brempt Wim Van Kets Jean Georis en Magdalena Tolleneer Mare Deckers Anne-Marie Huybrechts Marie Van Brempt Henri Bogaerts	Gecoro

”

De eerste verwerende partij merkt terecht op dat indien men de personen onder punt “08” elk afzonderlijk zou tellen, er 14 bezwaarschriften zijn ingediend. Overigens valt niet in te zien welk belang verzoeker heeft bij dit onderdeel van het middel, nu uit het voormelde overzicht blijkt dat zijn bezwaarschrift wel degelijk door de Gecoro in aanmerking werd genomen en dit bezwaarschrift verder in het advies wordt besproken.

59. Meer concreet kan omtrent de in het verzoekschrift aangehaalde bezwaren van verzoeker in het advies van de Gecoro onder meer de volgende weerlegging worden teruggevonden:

“2.2.1 Het RUP is strijdig met het RSV en RSPA

De bezwaarindiener is van oordeel dat het RUP de ruimtelijke principes van het RSV en RSPA schendt. Het gaat hierbij met name over bijkomende woningen en de versnippering van de open ruimte ten gevolge van dit RUP.

Beoordeling Gecoro: Dit RUP wordt opgemaakt in uitvoering van het GRS en werd specifiek als actiepunt opgenomen in de bindende bepalingen van dit beleidsplan. Het GRS werd afgetoetst aan de hogere beleidsplannen en als dusdanig goedgekeurd. In de adviezen van de hogere overheid uitgebracht over het voorontwerp en het ontwerp werd uitdrukkelijk gesteld dat het RUP conform is met de beleidsvisie van het RSV en RSPA.

[...]

2.2.11 Het RUP is op maat gemaakt van één rechtspersoon

De bezwaarindiener is in de overtuiging dat het omvormen van het betreffend woonpark naar ‘gegroepeerde bewoning’ enkel gebeurt in privaat belang en meer bepaald opdat de kasteel eigenaar aanpassingen en onderhoud aan het kasteel zou kunnen financieren.

Beoordeling Gecoro: dit bezwaar is ongegrond. Immers de opmaak van dit RUP kadert conform de bepaling van de VCRO binnen de uitvoering van het gemeentelijke ruimtelijk structuurplan (GRS) en meer bepaald het actiepunt ‘specifieke woonprojecten in woonparkgebieden al dan niet gekoppeld aan een compensatiedossier RUP SP (specifiek woonproject) nr. 4 ’t Kasteel (~ BPA Kasteelpark)’. De communicatie die de eigenaar of andere (betrokken) actoren voeren en hun mening wijzigt de beweegredenen en de verplichtingen van de gemeente geenszins en maakt evenmin het onderwerp uit van dit openbaar onderzoek. De Gecoro gaat daarom niet verder in op deze aspecten van het bezwaar.

[...]

2.2.18 Het RUP regulariseert bepaalde toestanden

De bezwaarindiener verwijst naar de hoeve Flinckheuvel en de parkings op weilanden ten noorden van de hoofdingang van het kasteel.

Beoordeling Gecoro: de doelstelling van een RUP is niet [de] herbestemming in functie van het zone-eigen maken van ongewenste situaties maar een juridisch kader bieden voor de gewenste toestand. Deze situatie is ook van toepassing voor het RUP Kasteelpark. De Gecoro is van oordeel dat op basis van de afweging van de parkeerbehoefte tegenover de ruimtelijke draagkracht bepaalde zones waar tijdelijk al dan [niet] permanent geparkeerd mag worden doordacht werden aangeduid. Een afwegingsfactor die de Gecoro ook in acht neemt is het vermijden van afwikkeling van parkeerdruk naar het openbaar domein en overlast voor de verschillende verkeersgebruikers (en specifiek de fietsers).

[...]

2.2.20 De gegroepeerde bebouwing past niet in het concept en de beleidsdoelstellingen van het RUP Kasteelpark. Het RUP houdt versnippering van de open ruimte in en bijkomende woonfuncties

De bezwaarindiener leest een tegenstrijdigheid tussen de stelling dat het kasteelpark in verdrukking komt door het uitdijend woonpark enerzijds en de stedenbouwkundige voorschriften voor de zone voor gegroepeerde bebouwing. Specifiek wordt het aantal bouwlagen in vraag gesteld.

Er wordt in dit kader ook bezwaar gemaakt tegen de inname van open ruimte. De bezwaarindiener vraagt om geen versnippering van de open ruimte [...] en geen bijkomende woonfuncties in het plangebied.

Beoordeling Gecoro: dit RUP biedt niet het juridisch kader voor meer woningen dan de huidige bestemmingsplannen of m.a.w. meer inname van open ruimte. In dit RUP wordt een evenredig aantal woningen toegelaten maar wordt geopteerd voor bundeling van de volumes waardoor net mogelijkheden ontstaan voor open ruimte.

[...]

2.2.22 Het RUP schaadt de rust van de burelen en het gedoogbeleid van de gemeente zal leiden tot een pretpark

De bezwaarindiener wijst op de verhoging van het aantal dagen per jaar dat activiteiten worden toegelaten [...] en schetst een doemscenario uitgaande van gedoogbeleid.

Beoordeling Gecoro: de Gecoro wijst op het ontbreken van regelgeving m.b.t. het aantal dagen dat activiteiten worden toegelaten gekoppeld aan het gewestplan en de bestaande sectorale regelgeving m.b.t. tijdelijke evenementen. In die zin kan niet gesproken worden van een verhoging van [het] aantal dagen per jaar dat activiteiten worden toegelaten.

Het beleid van de gemeente inzake handhaving is niet het onderwerp van dit openbaar onderzoek. Derhalve wordt hier niet op in gegaan.

2.2.23 De herbestemming van het woonpark leidt tot een grotere woningdichtheid en betekent aantasting van de homogeniteit van de wijk

De bezwaarindiener wijst op de aantasting van de algemene beleidsdoelstellingen van het RSV en het gewestelijk RUP en is van mening dat de herbestemming van het woonpark leidt tot een grotere woningdichtheid en aantasting van de homogeniteit van de wijk [...].

Beoordeling Gecoro: betreffend gebied meet bij benadering 4 tot 4,5 ha in oppervlakte. Rekening houdend met de huidige voorschriften (minimale perceelsoppervlakte van 2000m²), betekent dit dat er nu een 20tal woningen gerealiseerd zouden kunnen worden. Het RUP legt een maximum van 19 woningen vast voor dezelfde zone. In die zin zal het RUP niet leiden tot een grotere woningdichtheid en tot aantasting van de homogeniteit van de wijk.”

Door de betrokken argumenten louter te citeren, zonder concreet uiteen te zetten in welke zin hij de voormelde weerlegging ervan onvoldoende acht, maakt verzoeker niet concreet aannemelijk dat het advies van de Gecoro niet afdoende werd gemotiveerd. Het komt niet aan de Raad van State toe de bezwaren zelf te onderzoeken en na te gaan op welke punten het antwoord van de Gecoro in dit verband al dan niet afdoende zou zijn.

60. Ten slotte blijkt bij de definitieve vaststelling van het GRUP tegemoet te zijn gekomen in de stedenbouwkundige voorschriften aan de opmerkingen uit het advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar. In de definitieve versie van het plan blijken er heel wat bijkomende restricties ter zake te zijn ingevoerd in artikel 4 van de stedenbouwkundige voorschriften. Door louter te beweren dat er geen rekening werd gehouden met dit advies, zonder de doorgevoerde wijzigingen in de uiteenzetting te betrekken, maakt verzoeker zijn stelling geenszins aannemelijk.

61. De stelling van verzoeker dat “het [had] gepast om gewoonweg het woonpark uit te sluiten van het GRUP Kasteelpark, totdat er dienaangaande een duidelijke visie is”, komt neer op opportunistiekritiek, die getuigt van een

andere opvatting inzake het ruimtelijk beleid, maar die niet van aard is de wettigheid van het bestreden plan aan te tasten.

62. Het derde en het vierde middel zijn ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien januari 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust